

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 30. juni 2021 blev i sag nr. 96310:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Lokal Forsikring G/S
Holsted Park 15
4700 Næstved

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsdækning. I klage af 6/1 2021 har klagerens advokat bl.a. anført:

"KLAGEN:

Der klages over, at Lokal Forsikring ... har meddelt afslag på dækningstilsagn til en retssag mod Ankenævnet for Patienterstatningen.

SAGSFREMSTILLING:

Der er anlagt retssag mod Ankenævnet for Patienterstatningen. Retssagen drejer sig om, hvorvidt [klageren] blev påført en erstatningsberettigende patientskade i henhold til lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenets § 19, stk. 1, og § 20, stk. 1, for den behandling [klageren] fik på [hospital] i perioden 10. januar 2016 til 13. juni 2017.

Ved brev af 16. september 2020, blev Lokal Forsikring ... anmodet om at give dækningstilsagn til retssagen mod Ankenævnet for Patienterstatningen. Anmodningen om dækningstilsagn fremlægges som sagens bilag 1.

Som sagens bilag 2 fremlægges sagens stævning med tilhørende bilag 1-12, der blev fremsendt sammen med anmodningen om dækningstilsagn.

Lokal Forsikring ... meddelte afslag på dækningstilsagn 29. september 2020. Afslaget fremlægges som sagens bilag 3.

Som sagens bilag 4 fremlægges klage af 29. september 2020 over afslaget på dækningstilsagn.

Lokal Forsikring ... fastholdt deres afslag på retshjælpsdækning 1. oktober 2020. Fastholdelsen af afslaget fremlægges som sagens bilag 5.

ANBRINGENDER:

Der gøres gældende, at Lokal Forsikring ... skal yde dækningstilsagn til retssagen mod Ankenævnet for Patienterstatningen. I den forbindelse gøres det gældende, at [klageren] har rimelig udsigt til at få medhold i sagen.

[Klageren] blev i perioden fra 10. januar 2016 til 13. juni 2017 opereret seks gange i sin højre lillefinger. Konsekvensen af de mange operationer er, at [klageren] har en svær smerteproblematik og har derudover stivhed i højre lillefinger, stiv fejlstilling af yderleddet og strækkemangel svarende til 3., 4. og 5. finger. De gentagende operationer har resulteret i, at [klageren] er blevet tilbudt amputation af lillefingeren.

Der henvises i den forbindelse til retssagens bilag 5, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fandt, at [klageren] var påført et varigt mén på 10 %. Det fremgår heraf, at: "Herudover er det også vores lægefaglige vurdering, at den nedsatte bevægelighed i 3. -5. finger må betragtes som værende følger af en langvarig behandling (...)"

Det gøres gældende, at behandlingen på [hospital] ikke var udført i overensstemmelse med erfaren specialiststandard efter KEL § 20, stk. 1, nr. 1. [klageren] modtog ikke optimal behandling, idet en erfaren specialist ikke ville have foretaget seks operative indgreb i hendes hånd. Erfaren specialiststandard havde tillige tilsagt, at man havde behandlet uden at påføre skade og opnået et sædvanligt eller bedre operationsresultat.

Endeligt følger det af KEL § 20, stk. 1, nr. 4, at der ydes erstatning for komplikationer, der er mere omfattende end hvad patienten med rimelighed må tåle. Det gøres i den forbindelse gældende, at [klageren] blev påført en alvorlig og sjælden skade i overensstemmelse med bestemmelsen.

[Klagerens] skade har haft en stor erhvervsmæssig påvirkning, idet [klageren] ikke længere er i stand til at arbejde.

Forud for skaden arbejdede [klageren] som ... ved ... Kommune. Imidlertid blev [klageren] afskediget på grund af de gentagende operationer og sygemeldinger. [Klageren] kan som følge af skaden ikke bruge sin højre hånd, hvilket er en nødvendighed i hendes arbejde som ... Patientskaden har således medført store gener i hverdagen, idet [klageren] stort set ikke er i stand til at bruge sin højre, dominerende hånd.

Det er min opfattelse, at et behandlingsforløb indledt med en brækket lillefinger, der har medført 6 operationer uden effekt, stærke smerter, strækkemangel og stivhed i tre fingre, samt tab af arbejdsfortjeneste og erhvervsevne er komplikationer, der opfylder lovens krav om alvor og sjældenhed.

I forarbejderne til KEL § 20, stk. 1, nr. 4, fremgår specifikt, at en patientskade skal anerkendes, hvis patienten som udgangspunkt er dårligere stillet uden behandling end med den faktiske behandling. Da [klageren] blev behandlet for en brækket lillefinger, men er ved behandlingen blevet påført en ødelagt hånd, ligesom hun er blevet opsagt fra sit erhverv.

Ankenævnet for Forsikring

3.

96310

Det gøres derfor gældende, at der er tale om en alvorlig patientskade, hvorfor [klageren] har rimelig udsigt til at få medhold i sagen og derfor bør få ydet dækningstilsagn til sagen ved domstolene."

Selskabet har den 20/1 2021 bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Til belysning af Lokal Forsikrings stilling i sagen henvises venligst til undertegnede mails af 29. september 2020 (klageskrivelsens bilag 3) og 1. oktober 2020 (klageskrivelsens bilag 5).

Det må således lægges til grund, at sagen har været behandlet i såvel Patienterstatningen og Ankenævnet for Patienterstatningen, der begge, på baggrund af realitetsafgørelser, har vurderet, at [klageren] ikke er påført en skade som følge af behandlingen på [hospital].

Det er endvidere fastslået, at behandlingen på [hospital] har været udført i overensstemmelse med den behandling, som en erfaren specialist ville have udført.

Der ses ikke efterfølgende at være fremlagt lægefagligt materiale, der kan sandsynliggøre, at en domstol vil kunne komme frem til et andet resultat.

Under henvisning til rimelighedsbestemmelserne i forsikringsbetingelserne for retshjælpsforsikring

pkt. 3.2 må det således fastholdes, at retshjælpsforsikringsdækning på det foreliggende grundlag med rette er afvist."

Klagerens advokat har den 15/2 2021 bl.a. anført:

"Lokal Forsikring ... har afvist at yde retshjælpsdækning, fordi Patienterstatningen og Ankenævnet for Patienterstatningen allerede har truffet afgørelse i sagen til ugunst for [klageren].

Patientskadesager starter efter anmeldelse til Patienterstatningen, vis afgørelse kan ankes til Ankenævnet for Patienterstatningen. Først herefter er der mulighed for at indbringe sagen for retten, hvortil der skal søges om retshjælpsdækning. Lokal Forsikring ... påstand om, at der ikke vil være grundlag for at prøve patientskadesagerne ved domstolene, idet disse allerede har været realitetsbehandlet ved patientskademyndighederne ville medføre, at der i sagens natur aldrig vil være grundlag for at yde retshjælpsdækning til disse sager. Det er imidlertid netop, når borgeren har patientskademyndighederne imod sig, at de har brug for at få prøvet deres sag fuldt ud.

Det er fortsat min opfattelse, at [klageren] er blevet påført en meget alvorlig og invaliderende skade ved behandlingen. De alvorlige følger af skaden har blandt andet medført en stor erhvervsmæssig påvirkning, idet [klageren] ikke længere er i stand til at arbejde. Det er min klare opfattelse, at et behandlingsforløb, der var indledt med en brækket lillefinger, men som har medført 6 operationer uden effekt, stærke smerter, strækkemangel og stivhed i tre fingre, samt tab af arbejdsfortjeneste og erhvervsevne, er komplikationer, der opfylder KEL § 20, stk. 1, nr. 4's, krav om alvor og sjældenhed. Dette skal Retslægerådet medvirke til at belyse.

I første omgang bør der ydes retshjælpsdækning til og med forelæggelse for Retslægerådet. Retslægerådet har en særlig kompetence i patientskadesager og repræsenterer den højeste lægelige

sagkundskab. Retslægerådets udtalelser udgør den vigtigste kilde til oplysning af den medicinske årsagssammenhæng under retssager. Det lægefaglige materiale som Lokal Forsikring ... mener ikke er fremlagt for at sandsynliggøre, at en domstol vil komme frem til et andet resultat end patientskademinderne, vil således blive fremlagt, når Retslægerådet har afgivet en erklæring i sagen.

Det fastholdes på denne baggrund, at [klageren] har rimelig udsigt til at få medhold i sagen og derfor bør få ydet dækningstilsagn til sagen ved domstolene i første omgang til og med forelæggelse for Retslægerådet."

Klagerens advokat har endvidere den 24/2 2021 bl.a. anført:

"Klager fremlægger som sagens bilag 6 journalnotat af 11. februar 2021 fra den behandlende læge på [hospital].

Den behandlende læge udtalte blandt andet: 'Usædvanlig lang og kompliceret forløb efter relativ simple skade på fleksorsene. Resultatet på ingen måde hvad der normalt kan forventes. Aktuelt ingen behandling tilbudt.'

Der foreligger dermed lægeligt materiale i sagen, hvoraf det fremgår, at behandlingsforløbet ikke var normalt, ligesom der var tale om et usædvanligt langt forløb efter en simpel skade. Retslægerådet inddrages i retssagen til at belyse dette yderligere.

På baggrund af særligt det lægelige notat af 11. februar 2021 er det min klare opfattelse, at der bør ydes retshjælp til sagen til og med forelæggelsen for Retslægerådet."

Selskabet har den 8/3 2021 bl.a. anført:

"Opmærksomheden henledes venligst på, at udsagn fra den unavngivne 'behandlende læge' om at 'resultatet på ingen måde hvad der normalt kan forventes' ikke i sig selv dokumenterer/sandsynliggør, at [klageren] er påført en skade ved behandlingen, der berettiger til erstatning – jfr. i øvrigt Patienterstatningen og Ankenævnet for Patienterstatningens klare konklusioner i de foreliggende realitetsafgørelser.

Der henvises i øvrigt til [klagerens] mulighed for at anmode Ankenævnet for Patienterstatningen om at genoptage sagen, såfremt det gøres gældende, at der foreligger nye væsentlige oplysninger."

Til dette har klagerens advokat den 29/3 2021 bl.a. anført:

"Først og fremmest er der ved det fremlagte bilag – tale om et ortopædkirurgisk notat fra [hospital], hvor man fra et specialiseret hospital konkluderer, at [klageren] har været igennem et usædvanligt og langt kompliceret forløb efter en relativ simpel skade.

Hvis man ser på klage- og erstatningslovens § 20, stk. 1. nr. 4, er dette kerneindholdet i den såkaldte tålerregel, hvor man yder erstatning til sjældne og alvorlige komplikationer. Denne sag hos Ankenævnet for Forsikring vedrører alene spørgsmålet om, hvorvidt min klient har en rimelig

grund til at føre sin sag, hvilket understreges af dette dokument. Jeg kan supplerende anføre, at Bo von Eyben i lovens forarbejder har anført, at der som tommelfingerregel skal ydes erstatning i ved en skade, såfremt man er værre stillet med behandlingsforløbet og komplikationen, end uden et behandlingsforløb. Dette opfylder min klient til fulde.

[Selskabet] har herudover anført, at vi jo bare kan søge om genoptagelse, hvilket selv sagt er forkert. I en patienterstatningssag har man nogle korte forældelsesfrister på 6 måneder, og [klageren] har allerede nu været nødsaget til at udtage stævning i sagen. I øvrigt er myndighederne fuldt ud klar over dette materiale.

Ankenævnet for Patienterstatningen giver ikke dispensation på 6 måneders reglen i forhold til at anlægge en retssag, og en patient har derfor ikke mulighed for at afvente eventuel stillingtagen på genoptagelse, hvis man vil sikre sit krav.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at materialet er forelagt for Patienterstatningen, altså underinstansen, hvilket endnu ikke har ført til en ændret vurdering, og hvor de også har en sagsbehandlingstid på ca. 1 år, mens Ankenævnet i retssagen også har modtaget materialet.

Det fastholdes, at min klient har en rimelig grund til at føre en sag, som har kostet hendes erhvervsevne efter en forholdsvis simpel grundskade."

Af afgørelse af 12/11 2019 fra Patienterstatningen fremgår bl.a.:

"Begrundelse

Efter KEL§ 19, stk. 1, og § 20, stk. 1, ydes der erstatning, hvis patienten er blevet påført en skade.

Det er også en betingelse, at skaden med overvejende sandsynlighed er en følge af den behandling eller undersøgelse, som patienten har fået, og ikke en følge af den sygdom, patienten blev behandlet for.

Vi har vurderet, at du ikke er blevet påført en skade som følge af behandlingen på [hospital].

Vi har videre vurderet, at hele dit behandlingsforløb og nuværende gener med overvejende sandsynlighed ikke skyldes behandlingen på [hospital]. Dine gener skyldes mere sandsynligt følger efter den oprindelige sårskade på din højre lillefinger, som du pådrog dig umiddelbart inden undersøgelsen på [hospital] 10. januar 2016.

Vi har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at det er en kendt følge efter en skade på senerne i fingrene, at en sene efter syning går op igen. Dertil er det også en kendt følge, at fingeren ved en sådan skade bliver stiv med nedsat bevægelighed.

Vi har i øvrigt vurderet, at behandlingen på [hospital] har været i overensstemmelse med den behandling, som en erfaren specialist ville have udført.

Vi har herved lagt vægt på, at du blev grundigt undersøgt og henvist til relevant operation samme dag, hvor man foretog operation eksploration med syning af sener og nerve. Den efterfølgende behandling fulgte også den erfarne specialiststandard med grundige undersøgelser og relevante behandlingstiltag.

På denne baggrund er det vores vurdering, at hele behandlingsforløbet, sene rupturen og de efterfølgende operationer ikke skyldes behandlingen eller mangel på samme på [hospital]. Det er efter vores vurdering i stedet begrundet i selve sårskaden i din højre lillefinger.

Du er således ikke blevet påført en behandlingsskade i lovens forstand, og du er derfor ikke berettiget til erstatning."

Af afgørelse af 6/4 2020 fra Ankenævnet for Patienterstatningen fremgår bl.a.:

"Begrundelse for afgørelsen

Ankenævnet for Patienterstatningen er enig i, at [klageren] ikke har ret til erstatning efter § 19, stk. 1, og § 20, stk. 1, i klage- og erstatningsloven.

[Klageren] er ikke påført en skade ved behandlingen på [hospital] fra 10. januar 2016 og frem.

Ankenævnet bemærker følgende til afgørelsen:

[Klagerens] sygdomsforløb og nuværende gener skyldes ikke med overvejende sandsynlighed den behandling, hun har gennemgået, men derimod mere sandsynligt tilstanden i form af overskæring (ruptur) af de to bøjeseener og en nerve i højre lillefinger, de nødvendige behandlinger heraf samt forhold hos hende selv i øvrigt.

Ved afgørelsen lægger ankenævnet vægt på, at [Klageren] var til undersøgelse den 10. januar 2016 på [hospital], da hun havde skåret sig i højre lillefinger. Hun fik konstateret overskæring af de to bøjeseener og en nerve i højre lillefinger. Hun fik relevant syet bøjeseenerne og nerven ved anvendelse af korrekt teknik og metode.

I efterforløbet var der forventeligt nedsat bevægelighed. Derudover blev der fundet arvævsdannelse, og der var derfor lægelig indikation for at foretage operation den 7. juni 2016. Operationen blev udført, som den erfarne specialist ville have gjort. Der blev anvendt korrekt teknik og metode med fjernelse af arvæv. Ifølge sagens oplysninger opstod der ikke nogen komplikationer i forbindelse med operationen.

I den forbindelse bemærker ankenævnet, at det ikke efter loven kan anses for en skade, at der opstår arvæv efter en operation. Arvæv er en uundgåelig følge af en operation. Alle patienter danner arvæv, og omfanget og karakteren af arvævet varierer efter helingsevnen hos den enkelte patient og afhænger ikke af behandlingen. Operationen den 7. juni 2016 skyldes derfor med overvejende sandsynlighed forhold hos [Klageren] selv.

[Klageren] blev relevant henvist til genoptræning. Der opstod fornyet seneruptur den 13. juni 2016. I den forbindelse lægger ankenævnet vægt på, at det er velkendt, at der opstår fornyet ruptur af en i øvrigt korrekt syet sene. Dette skyldes med overvejende sandsynlighed den oprindelige overskæring af senen og manglende heling af senen, hvilket mest sandsynligt skyldes forhold hos hende selv. Dette er således ikke en skade i klage- og erstatningslovens forstand.

Som følge heraf fik [klageren] relevant foretaget to operationer (Hunter 1 og 2) henholdsvis den 28. juni og den 6. september 2016. Begge operationer blev foretaget, som den erfarne specialist ville have gjort ved anvendelse af korrekt teknik og metode med senerekonstruktion.

I efterforløbet havde [klageren] nedsat bevægelighed af lillefingeren samt dårlig stilling af fingeren. Dette er forventeligt efter et forløb som det, hun har gennemgået med seneoverskæring, ruptur og de nødvendige behandlinger heraf. Der var derfor lægeligt grundlag for at foretage stivgøring (artrodese) af højre lillefinger, hvilket blev udført den 31. januar 2017. Der blev ved operationen anvendt korrekt teknik og metode.

[Klageren] var udsat for et nyt traume den 20. maj 2017. Ved undersøgelse blev der fundet brud i højre lillefinger, som relevant blev opereret den 13. juni 2017. Operationen blev udført korrekt og i overensstemmelse med, hvad den erfarne specialist ville have gjort.

På denne baggrund vurderer ankenævnet, at [klageren] gennem hele forløbet på [hospital] er behandlet, som den erfarne specialist under de givne omstændigheder ville have gjort. Hun er ikke påført en skade og har derfor ikke ret til erstatning efter reglerne i klage- og erstatningsloven.

Ankenævnet stadfæster derfor Patienterstatningens afgørelse af 12. november 2019."

Af Forsikringsbetingelser for retshjælpsforsikring fremgår bl.a.:

"§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?

1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Klageren skar den 10/1 2016 sig i højre lillefinger. Hun blev fra 10/1 2016 til 13/6 2017 opereret 6 gange i fingeren og har fået varige gener i fingeren. Hun ønsker tilsagn om retshjælpsdækning til en retssag imod Ankenævnet for Patienterstatningen, idet hun mener, at de varige gener skyldes en behandlingsskade.

Selskabet har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning med henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen. Selskabet har anført, at sagen har været behandlet i Patienterstatningen og Ankenævnet for Patienterstatningen, som fandt, at klagerens gener ikke var en følge af en behandlingsskade.

Af afgørelse af 12/11 2019 fra Patienterstatningen fremgår det "Vi har vurderet, at du ikke er blevet påført en skade som følge af behandlingen på [hospital]. Vi har videre vurderet, at hele dit behandlingsforløb og nuværende gener med overvejende sandsynlighed ikke skyldes be-

handlingen på [hospital]. Dine gener skyldes mere sandsynligt følger efter den oprindelige sårskade på din højre lillefinger, som du pådrog dig umiddelbart inden undersøgelsen på [hospital] 10. januar 2016. Vi har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at det er en kendt følge efter en skade på senerne i fingrene, at en sene efter syning går op igen. Dertil er det også en kendt følge, at fingeren ved en sådan skade bliver stiv med nedsat bevægelighed. Vi har i øvrigt vurderet, at behandlingen på [hospital] har været i overensstemmelse med den behandling, som en erfaren specialist ville have udført. Vi har herved lagt vægt på, at du blev grundigt undersøgt og henvist til relevant operation samme dag, hvor man foretog operation eksploration med syning af sener og nerve. Den efterfølgende behandling fulgte også den erfarne specialiststandard med grundige undersøgelser og relevante behandlingstiltag. På denne baggrund er det vores vurdering, at hele behandlingsforløbet, sene rupturen og de efterfølgende operationer ikke skyldes behandlingen eller mangel på samme på [hospital]. Det er efter vores vurdering i stedet begrundet i selve sårskaden i din højre lillefinger. Du er således ikke blevet påført en behandlingsskade i lovens forstand, og du er derfor ikke berettiget til erstatning".

Af afgørelse af 6/4 2020 fra Ankenævnet for Patienterstatningen fremgår det, at "[Klagerens] sygdomsforløb og nuværende gener skyldes ikke med overvejende sandsynlighed den behandling, hun har gennemgået, men derimod mere sandsynligt tilstanden i form af overskæring (ruptur) af de to bøjeseener og en nerve i højre lillefinger, de nødvendige behandlinger heraf samt forhold hos hende selv i øvrigt. Ved afgørelsen lægger ankenævnet vægt på, at [klageren] var til undersøgelse den 10. januar 2016 på [hospital], da hun havde skåret sig i højre lillefinger. Hun fik konstateret overskæring af de to bøjeseener og en nerve i højre lillefinger. Hun fik relevant syet bøjeseenerne og nerven ved anvendelse af korrekt teknik og metode. I efterforløbet var der forventeligt nedsat bevægelighed. Derudover blev der fundet arvævsdannelse, og der var derfor lægelig indikation for at foretage operation den 7. juni 2016. Operationen blev udført, som den erfarne specialist ville have gjort. Der blev anvendt korrekt teknik og metode med fjernelse af arvæv. Ifølge sagens oplysninger opstod der ikke nogen komplikationer i forbindelse med operationen. I den forbindelse bemærker ankenævnet, at det ikke efter loven kan anses for en skade, at der opstår arvæv efter en operation. Arvæv er en uundgåelig følge af en opera-

tion. Alle patienter danner arvæv, og omfanget og karakteren af arvævet varierer efter helings-
evnen hos den enkelte patient og afhænger ikke af behandlingen. Operationen den 7. juni 2016
skyldes derfor med overvejende sandsynlighed forhold hos [klageren] selv. [Klageren] blev rele-
vant henvist til genoptræning. Der opstod fornyet seneruptur den 13. juni 2016. I den forbin-
delse lægger ankenævnet vægt på, at det er velkendt, at der opstår fornyet ruptur af en i øvrigt
korrekt syet sene. Dette skyldes med overvejende sandsynlighed den oprindelige overskæring
af senen og manglende healing af senen, hvilket mest sandsynligt skyldes forhold hos hende selv.
Dette er således ikke en skade i klage- og erstatningslovens forstand. Som følge heraf fik [klage-
ren] relevant foretaget to operationer (Hunter 1 og 2) henholdsvis den 28. juni og den 6. sep-
tember 2016. Begge operationer blev foretaget, som den erfarne specialist ville have gjort ved
anvendelse af korrekt teknik og metode med senerekonstruktion. I efterforløbet havde [klage-
ren] nedsat bevægelighed af lillefingeren samt dårlig stilling af fingeren. Dette er forventeligt
efter et forløb som det, hun har gennemgået med seneoverskæring, re-ruptur og de nødvendi-
ge behandlinger heraf. Der var derfor lægeligt grundlag for at foretage stivgøring (artrodese) af
højre lillefinger, hvilket blev udført den 31. januar 2017. Der blev ved operationen anvendt kor-
rekt teknik og metode. [Klageren] var udsat for et nyt traume den 20. maj 2017. Ved undersø-
gelse blev der fundet brud i højre lillefinger, som relevant blev opereret den 13. juni 2017. Ope-
rationen blev udført korrekt og i overensstemmelse med, hvad den erfarne specialist ville have
gjort. På denne baggrund vurderer ankenævnet, at [klageren] gennem hele forløbet på [hospi-
tal] er behandlet, som den erfarne specialist under de givne omstændigheder ville have gjort.
Hun er ikke påført en skade og har derfor ikke ret til erstatning efter reglerne i klage- og erstat-
ningsloven".

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har en sådan udsigt til at få
medhold i en retssag mod Ankenævnet for Patienterstatningen, at nævnet kan pålægge selska-
bet at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning.

Ankenævnet for Forsikring

10.

96310

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at både Patienterstatningen og Ankenævnet for Patienterstatningen har vurderet, at klageren ikke er blevet fejlbehandlet, og at årsagen til klagerens gener er ulykken den 10/1 2016.

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren ikke er fremkommet med nye lægelige oplysninger efter Ankenævnet for Patienterstatningens afgørelse af sagen.

Det af klageren anførte – herunder at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet méngraden til 10 %, og at den behandlende læge har anført, at "usædvanlig lang og kompliceret forløb efter relativ simple skade på fleksorsene. Resultatet på ingen måde hvad der normalt kan forventes" – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen